

Pep Agut

Memento mori: Artista al seu lloc de treball

21.05.14 > 01.08.14

Després de tractar la posició ineludiblement política de l'artista a 'Hèrcules' (2007) i de la problemàtica relativa als aspectes psicològics de la percepció i el llenguatge a 'Problemes d'horitzó' (2011), Pep Agut ens proposa ara una experiència física i visual que ens acosta al moment zero de la creació artística, l'instat en que l'artista, confrontat amb el seu lloc de treball, comença a pensar.

Agut parteix de tres accions senzilles per a realitzar les seves construccions al·legòriques. Ubicat en un espai completament blanc i buit, pren contacte amb la seva taula, el seu lloc de treball. La lluminositat aclaparadora del lloc, l'absència de referències espacials i l'anulació total de qualsevol mena d'atrezzo que el contextualitzi, així com la renúncia a qualsevol estructura narrativa en aquest lloc i en les accions que porta a terme, ens aboquen a presenciar com a espectadors aquell moment en el qual la pràctica de l'art és solament i encara ritual i joc, -com diu Hans-Georg Gadamer- i punt d'origen de la posada en marxa del pensament i de la possibilitat de la representació.

Acompanyat de la seva taula, l'artista evoluciona a l'espai desenvolupant tres accions: l'acte meditatiu donant voltes entorn de la taula; el vincle amb el seu lloc de treball lligant la seva pròpia cama a la de la taula i, tot un, girant a l'espai; i, per últim, cercant quelcom a la seva taula, gairebé entrant en diàleg amb ella, alçant-la, tombant-la, fent-la girar a l'espai, i observant-la per tots costats. Posteriorment Agut editarà els materials enregistrats en vídeo donant cos a les tres obres que formen l'exposició.

La primera obra de la mostra és 'Artista al seu lloc de treball', una projecció de gran format. Hi veiem l'artista prenent contacte amb el seu lloc de treball. Les formes i els sons que es generen amb el seguit performatiu dels moviments, els plans de color -que remetent a la formació de la pròpia imatge-, i l'ocupació física de l'espai articulen les relacions del cos de l'artista amb aquest lloc abstracte. L'escala de la imatge projectada a la sala, l'angle de la presa, i els elements citats, li donen un fort caràcter ambiental que més enllà de l'experiència visual volen constituir-se en experiència també física per a l'espectador i en experiència de la incertesa davant del moment creatiu, aquell en el qual es comença a construir el discurs.

La segona obra, 'Memento mori', està construïda amb dos grups d'escenes alternades: l'artista en un interior meditant entorn de la seva taula de treball, i les preses en negatiu d'un exterior que fan al·lusió a les imatges que enregistrem a la retina i al significat simbòlic del riu. Les imatges de l'artista donant voltes a la taula i la càmera girant 360° a cada presa per a enregistrar la totalitat de cada punt del paisatge s'associen com ho fan el pensament i la memòria a les 'Vanitas' de la pintura barroca.

La darrera peça, 'Naixement de la forma', és un breu vídeo que tracta de l'aparició de l'objecte creat i de la conseqüent desaparició de l'artista. Agut es posa en relació amb l'únic objecte del qual disposa, la seva taula de treball, i lliga la seva cama a la de la taula amb cinta d'embalar. Mitjançant un efecte de mirall, el moviment giratori de l'artista lligat a la seva taula genera l'aparició d'infinites formes possibles. Agut escull no tant un nou objecte sinó solament aquell que permet la seva desaparició: la taula mateixa amb la qual treballa. El lloc de l'artista es fonamenta doncs per Agut en la seva pròpia impresència, en la creació de quelcom que romanguí per sempre obert a l'esguard i al pensament d'altri.

Pep Agut (Terrassa, Barcelona, 1961) va estudiar a la Facultat Sant Jordi de Belles Arts de la Universitat de Barcelona (1979-84). Va participar als Jocs Olímpics de la XXIII Olimpíada de Los Angeles (1984). Entre 1988 i 1991 va viure a Colònia (RFA), fins 1991, cuando la Fundació Cartier el va invitar a treballar a París. Al 1992 va tornar a Barcelona i actualment viu a Terrassa.

Ha participat en exposicions individuals i col·lectives d'importants events com la XLV Bial de Venècia (1993), Prospekt (1996), la XI Bial de Sidney (1998), Art Unlimited, Basel (2004) i a institucions com el Museu d'Art Contemporani de Tel Aviv (1993) o el MACBA, Museu d'Art Contemporani de Barcelona, (2000), entre d'altres. Ha coordinat i participat en debats i conferències i ha impartit seminaris a la Universitat de Barcelona.